

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Falder paa dig modgangs hede

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Falder paa dig modgangs hede", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 33.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid61999/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Lad slippe hele verdens flok,
Gud er min fader, det er nok.

Nr. 140.

Mel. Som en littort tørstig etc.

Falder paa dig modgangs hede,
Nød og jammer, spee og spot,
O da maa du flittig bede,
Bønnen er for alting got.
Midt igiennem korsets vee
Kand du da i ordet see,
Hvordan JESu milde hierte
Seer og føler al din smerte.

289

2. Ingen bliver dog til skamme,
Som forlader sig paa Gud,
Lad der, hvad der vil, dig ramme,
Bed og troe og hold kun ud,
Synes det, hand seer dig ey,
O hand kiender al din yey,
Al din brøst du ham skal klage,
Og i ingen nød forsage.

3. Bede, banke, raabe, græde
Er de christnes største kunst,
Trøstig frem for Gud at træde
Finder frelse, trøst og gunst,
Hvo kun troer vor HERre vel,
Er den allerbeste siel;
Hand skal altid redning finde,
Intet kand ham overvinde.

Nr. 140, 1¹⁻². 1, 1: *dig] din 1²⁻³.*

12, 5: slippe] vistnok: svigte, jfr. nr. 268, 10, 1.
Nr. 140. Oversættelse. Wenn dich unglück hat betreten, J. Otterlius, Schr. s. 795. —
2, 8: forsage] tabe modet. — 3, 1-2: Mt 7, 7, 8. — 3, 3-4: Infinitiven *at træde* er
subjekt til *finder*; orig.: *Fraudig allzeit vor GOH treten, Fludet hülfte, gnad' und*
gunst.

4. Lær vor HErres vey og mauden,
 Som hand fører sine paa,
 Hand vil styrke dem i naaden,
 Near hand fanger an at slaae,
 Lever dog vor Gud endnu,
 Tier hand, saa tæl kun du,
 Storm med magt til himlens volde,
 Gud kand intet dig forholde.

5. Troe hvad du i ordet hører,
 Bliv paa sandheds visse sti,
 Satan, som saa mange fører,
 Skal vel lade dig gaae fri,
 Al din lid og love set
 Paa Guds sandheds lys og ret,
 Troe kun Gud, hand kand ey svige,
 Beed, saa skal din kummer vige.

6. Gud skee lof for al sin naade,
 Som mig giver saadan magt,
 At jeg tør i ingen vaade
 Gaae bedrøvet og forsagt,
 Derfor vil jeg daglig paa
 HErrens prises harpe slaae,
 Og i haade sorg og glæde
 Halleluja lystig qvæde.

3. Om Daaben.

290

Nr. 141.

Mel. Guds Saag er kommen af himmelen.

Du folk, som christne kaldes vil,
 Guds salvede og fromme,

Nr. 141, J²⁵.

4, 4: [fanger an] begynder. — 4, 5: vor Gud levee dog endnu. — 4, 7: Mt. 11, 12; Lk. 10, 16. — 5, 3: [fører] er opfører for. — 5, 5: [lid og love] tillid. — 4, 3: [tæl] behøver. — 6, 8: hallelujah ber med tonen på 3. stavelse; [lysbil] frydefuld.
 Nr. 141. Oversættelse. Du volck, das du getauffet bist, P. Gerhardt, Schr. s. 068. — 1, 2: salvede] 2. Kor. 1, 21.